

Otroška ljubezen.

Kini, kjer je bilo l. 1901. in pa še popreje večkrat toliko kristijanske krvi prelite, imajo ostro postavo, da se onemu, ki bi se drznil iz državnih blagajnic poneveriti kaj denarja, odsekata obe roki.

Zgodilo se je, da je neki uradnik storil to zločinstvo. Čakala ga je tedaj omenjena, strašna kazen.

Njegova dvanajstletna hčerka pa se ojunači ter gre prosit milosti naravnost k cesarju.

Ko pride pred cesarja, pade na koleni in reče: „Ne morem tajiti, o veliki cesar, da morajo moj nesrečni oče izgubiti obe roki, ker tako zahteva postava, zato ti jih prinašam, tukaj so!“ Pri teh besedah stegne deklica svoji roki proti cesarju ter nadaljuje: „Da, veliki cesar, ti roki ste last mojega očeta. Pa preslabotni sta, da bi mogli preživljati tako obilno družino mojega očeta. Vzemite jih toraj in pustite očetu oni roki, s katerima hrani in obláči mojega deda, mater, bratce, sestrice in mene.“

Ta otroška ljubezen je cesarja tako ganila, da je prizanesel njenemu očetu, deklico pa je bogato obdaril.

F. Malenšek.

Moj dom.

Allegretto.

P. Angelik Hribar.

1. Oj, lep-še-ga kra-ja Nik - jer ne po-
 2. Ob hi - ši pa hle-vec Ro - gi - na i-
 3. Dre - ve - sa mo - goč-na Na vr - tu sto-
 4. Le - di - ne se le - pe V do - li - ni vr-